

Den første Sag paa Dagsordenen var: Justitsministeren forelægger „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868“.

Justitsministeren: Thingets ærede Medlemmer ville erindre, at der under 1ste Mai 1868 udkom en „Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring“, der opstillede den almindelige Regel, at Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse, og som derhos indeholder forskellige Bestemmelser dels i Henseende til den indirekte Befordring af Udvandrere, dels i Henseende til den direkte Befordring. Det fastsættes navnlig i sammes § 3, at Tilladelse til at befordre Udvandrere direkte fra danske Søhavne kun kan meddeles af Justitsministeren, og der er i den nævnte Paragraf tillige optaget en Bemyndigelse for Justitsministeren til at opstille saadanne Betingelser og fordrø saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nødvendig til Udvandrerens Betyggelse. Der er altsaa derved givet en utvivlsom meget vigtig gaaende Myndighed, som ogsaa er bleven benyttet af Ministeriet efter dets bedste Skjon i Henseende til den direkte Befordring. Jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at man maatte ikke for 4 Aar siden, da Forslaget til den paagjældende Lov var til Behandling i Rigsdagen, just ventede, at der vilde blive nogen stærk Opfordring og Anledning for Ministeriet til at benytte den omtalte Bemyndigelse, men det var uagtet meget heldigt, at den blev givet, thi det har jo senere vist sig, at der var megen Trang til den. Hvad derimod Tilladelse til at paatage sig Befordring af Udvandrere over fremmede europæiske Havne, altsaa til indirekte Befordring, angaar, da meddeles denne Tilladelse af Politimesteren paa det Sted, hvor den, der fordrer samme, er bosat. Der indeholdes ogsaa i Lovens af 1868 adskillige Bestemmelser om denne Befordring, og navnlig findes der i dens § 8 en Række af Forskrifter, som komme til Anvendelse i saa Henseende. Naar man gennemgaar disse Forskrifter, vil det imidlertid snart vise sig, at de, paa ganske en-

fekte Undtagelser nær, egentlig mere gaa ud paa at foreskrive, at der i de oprettede skriftlige Kontrakter skal indeholdes en udtrykkelig Tillkjendegivelse om, hvad der er vedtaget mellem de Paagjældende, end paa at opstille visse Fordringer, som ubetinget skulle iagttages. Og det Spørgsmaal har derfor frembudt sig ganske naturligt, om der ikke var Opfordring for Lovgivningsmagten til at forsøge paa, om der ikke ogsaa kunde gives noget mere betryggende Forholdsregler med Hensyn til den indirekte Befordring. Det vil let ses, at det maa have noget Paafaldende for Andre, saaledes som Forholdet nu er i denne Retning. Det kan jo saaledes let tænkes, at der ligger to Skibe ved Siden af hinanden, hvoraf det ene er bestemt til direkte Befordring og det andet til indirekte Befordring af Udvandrere; og, medens der nu med Hensyn til det Skib, som er bestemt til den direkte Befordring, er temmelig nøiagtige og i det Enkelte gaaende Bestemmelser, som skulle iagttages, og som kunne paases, er det derimod, som sagt, ikke Meget, som der efter Bestemmelserne i Lovens af 1ste Mai 1868 lader sig gjøre med Hensyn til den indirekte Befordring. Det maa imidlertid ikke glemmes, at der er en i selve Forholdene begrundet Forskjel mellem den direkte og den indirekte Befordring, nemlig Forskjellen i Længden af Rejsen, en Forskjel, der jo endog vil kunne være overordenlig stor, efter som Tiden er om direkte eller indirekte Befordring. Det er klart, at det med Hensyn til den kortere indirekte Befordring ikke kan nytte og endog vilde være unaturligt at opstille saadanne Fordringer som dem, der kunne opstilles med Hensyn til den lange direkte Befordring, ikke at tale om, at der jo kan finde indirekte Befordring Sted ikke blot ad Søveien. Naar saaledes Nogen vil udvandre over Korsør og Kiel til Hamborg og derfra videre til Nordamerika, saa kan der dog ikke være Tale om at opstille saadanne Forskrifter, som kunne opstilles i det Tilfælde, at Nogen befordres umiddelbart herfra til Nordamerika. Det er overhovedet klart, at den væsentligste Betyggelse med Hensyn til den indirekte Befordring maa søges — ligesom den da i Reglen ogsaa kan findes — i de Landes